wad ootnud. Liisa juhtus nüüd ka siuna. Rikkas ja ilus, aga nägu mossis, naga wana tüdruku Mopsul, kui Kiisu tema timput käppanud. Temaga tulid tema neli kohwi-õde: Anni, Tiiu, Polli ja Leenu. Neile kõigile pidi Kaarel oma juttu nuest kordama. Kuhu ta peasis? — ta hakkas nuest peale, tegi siin lisa juure, kärpis seal, ja see kõik oli kõikide meelest weel kenam. Muud kui need neli Liisa kohwi-õde naersid üsna hullu pööra ja pilgutasid wastastiku silmi. Wiimaks wäsisid jutujätkajad ja silmadega pilgutajad ja läksid siis lõunale. See järel tuli sõbralik lepping ja tehti kaupa, et paari nädala pärast pidid pulmad olema. See juhtus küll kesk töö aega ja isad ep olnud selle nõuga mitte rahul. Emad aga ja lapsed olid seda wisam, oma ettewõtmist korda saatma ja nii olid siis Kaarel ja Liisa kahe nädala pärast õnnelik noor paar. Nagu öeldud — Liisa oli linnas peene pistete kõrwas ka weel muid peened wigurid õppinud, nimelt — kõiksugu naljatükkikesi pulma päewal ettewõtma. Mõned tegid ennast teist nägu ja ütlesid siis naljakaid lugusi üles. Korraga tormasid neli rõõwelt kesk pulmaliste sekka. Kaarli nägu muutis neid nähes silmnähtawalt. Needsammad olidgi, kes Kaarli kuulsa teekonnal tema kallale kippudes tema seest wiimist himu kautanud, weel edasi



minna. Kuidas need seia julgesid tulla? Üsna enese teadmatta puges ta oma Liisa selja taha. Wist see oli üks uut moodi julgus. Seal nägi ta imet — üks rõõwel pakkus Liisale wiisakalt ühe täie rahapunga. Karla ajas silmad pärani — tema rõõwitud rahapung see oli ju. Mis see pidi tähendama! — Liisa wõttis tänades kingituse wastu, tegi lahti, leidis 130 rubla seest. Naerdes ütles siis: „Eks waata ometi kergast — tahab pulmi teha ja kautab nii palju raha korraga! 'p oleks Pardi-Leenu seda leidnud ja kätte toonud, siis oleksime sellest ilma. Nüüd wast hakkas Kaarel neid rõõwlid ligemalt waatama. Seda ta oleks juba paari nädala eest pidand tegema! Ja oleks ta seda siis teinud, siis oleks ta kohe ka märgand, et need hirmsad rõõwlid keegi muu ep olnud, kui Leenu, Tiiu, Polli ja Anni. Nemadgi olid ka metsas tema nime hüüdnud ja salaja põesaste warjul tema kannul käinud, kunni wiimaks tema kallale tikkusid, mis teda koju hirmutanud. Kõik seda hullu tükki olid nemad ilma Liisa teadmatta ettewõtnud, muud kui temp tehtud oli, siis seletasid talle seda asja. Noh, seda häbi, mis Kaarlile see läbi siindis! Nüüd sai ju awalikuks, et tema jutud kõik waled olid. Ka seda juhtumist õuekoeraga jutustasid tüdrukud nüüd üles. Aga kuidas oli lugu siis

Eesti-maa rahwa Kalender 1889, lk. 31